

Noviny z Poviny

Ročník VII. AUGUST 2017 Časopis občanov obce Povina

**VÁŽENÍ SPOLUOBČANIA,
ŽELÁM VÁM PRÍJEMNÝ
ZÁŽITOK Z ČÍTANIA NÁŠHO
VYNOVENÉHO OBECNÉHO
ČASOPISU!**

*Margita Šplháková,
starostka obce Povina*

**Najkrajšia udalosť roka,
vítanie narodených
občianok.**
str.2.

**Pracovité žienky
z Únie žien Povina**
str.9.

**Druhý ročník
včelárskeho
plesu v Povine
sa vydaril,**
str.7.

Vážení spoluobčania, srdečne vás zdravím a želám najmä zdravie a pohodu vo vašich rodinách!

Prihováram sa Vám opäť po rokoch prostredníctvom našich obecných novín, ktoré sme sa rozhodli opäť začať vydávať, tentokrát v spolupráci s redakciou časopisu Kysucký Žurnál, v krajšom šate a s bohatšími informáciami o živote v obci za uplynulý rok. Časopis by mal vychádzať vždy k Hodovým slávnostiam, dúfajme, že túto tradíciu sa nám podarí dodržať a časopis bude vychádzať plynule, každý rok. Touto cestou Vás chcem tiež poinformovať, čo sa v obci postavilo a udialo od volieb v roku 2014.

bezpečnejší prechod cez cestu smerom do Čadce. Tiež je osvetlený prechod a most do Kys. N. Mesta a hlavne sviety

Najkrajšia udalosť roka, víťanie narodených občanov.

Po voľbách sa uskutočnila rekonštrukcia verejného osvetlenia, pribudlo 62 nových svetidiel, svetlá sa pridali všade tam, kde neboli a potrebovali sme tieto časti obce v noci osvetliť, aby bol

sa celú noc. Rekonštrukcia bola financovaná z fondov Európskej únie. Verím, že nové verejné osvetlenie prispeje k väčšej bezpečnosti v obci. V roku 2016 sme dali do pre-

vádzky novovybudované multifunkčné ihrisko pri ZŠ. Úrad vlády SR prispel čiastkou 40 000€ a obec z vlastných prostriedkov 40 000€. Ihrisko slúži nielen ZŠ, ale aj mládeži, športovcom a ostatným občanom na športové vyžitie. Sme radi, že sa nám ho podarilo postaviť, nakoľko mať ho v obci bola dlhotrvajúca požiadavka zo strany mládeže a športovcov. V obci boli ukončené pozemkové úpravy a tým, že pozemky dostali občania do vlastníctva v jednej jednine, je možné ich predávať za účelom výstavby rodinných domov. Skoro denne sa stretávame so záujmom o pozemky aj od občanov mimo Poviny. Počas projektu pozemkových úprav boli vypracované projekty na výstavbu ciest. V roku 2015 bola výzva na predkladanie projektov z fondu rozvoja vidieka a tak sme sa uchádzali o finančný príspevok na výstavbu troch ciest.

Na Podnove, Skaličné a do Uhlísk. Obec pri predkladaní žiadosti bola úspešná a tak sme tri nové cesty do týchto lokalít. Zlepšila sa možnosť prístupu k pozemkom a tiež majú aj ďalšie využitie.

V obci sú ďalšie cesty, ktoré volajú po rekonštrukcii, nakoľko po výstavbe kanalizácie sú latavé, hrboľaté, skrátka potrebujú nový asfaltový koberec. Doposiaľ sa nám podarilo zrekonštruovať cestu na Malú v dĺžke 500 m, po Vršku – 510m, na Rieke – 360m, okolo Domu smútku – 100m a pripravujeme ďalšie. Tieto cesty rekonštruujeme z vlastných prostriedkov. Pre bezpečnosť občanov je v obci zabudovaných 8 kamier. Na ich inštaláciu sme dostali z okresného úradu 7000€.

Umiestnením kamier sa v obci znížila kriminalita a tiež prispeli k bezpečnosti občanov. V tomto období sa ukončuje rekonštrukcia miestneho rozhlasu. V obci je umiestnený optický kábel, na ktorom je napojený rozhlas aj kamery. Boli vymenené všetky amplióny a pridané do časti obce, kde doposiaľ neboli. Teraz riešime, či je rozmiestnenie dostatočné, či počut rozhlas tak, aby občania boli spokojní. Z ministerstva financií sme získali 6 000€ a obec dala z vlastných prostriedkov 11 000€.

Na ministerstve školstva sa nám podarilo vybaaviť financie vo výške 35 000€ a tak majú v ZŠ nové pekné dievčenské a chlapčenské sociálne zariadenia. A aby aj deti v materskej škole neboli ukrátené, v tomto období prebieha rekonštrukcia sociálnych zariadení v MŠ na oboch poschodiach. Nedá mi nespomenúť práve zrekonštruovaný a posvätený kríž u Belanov. Nachádza sa v malom parčíku s lavičkami. Realizáciu prác a financovanie celej rekonštrukcie zabezpečoval p. Ján Belan, za čo mu patrí poďakovanie. Tiež kríž u Tatarov rekonštruujú reštaurátori. Ide o pamiatku, venovanú občanmi Tataroviec, ktorí odišli do Ameriky. Za to, že šťastlivo došli a že sa im tam darilo, ako poďakovanie dali postaviť kríž, ktorý má viac ako 100 rokov a volal po rekonštrukcii. Kríž rekonštruujú zo zbierky, ktorú organizujú Irena Janíková a Júlia Smolková. Obec zaplatila zrezanie dvoch líp, ktoré svojimi koreňmi kríž ničili. Podali sme žiadosti na

Z bezpečnostných dôvodov je obec monitorovaná ôsmimi kamerami, vedenie obce skrátka nepodceňuje bezpečnosť svojich občanov.

Žilinský samosprávny kraj, kde na obnovu križa bolo schválené 1 000 € a obec ešte musí prispieť sumou 300€. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa starajú, aby rekonštrukcia bola dotiahnutá do úspešného konca.

Toho času sa pre deti stavia detské ihrisko, ktoré je oplotené, sú tam hojdačky a futbalové bránky. V dňoch 19. a 20. augusta sa na ihrisku TJ konajú hodové slávnosti. V sobotu bude diskotéka a v nedeľu kultúrny program, na ktorom vystúpia deti zo ZUŠ. Božanka a Martin Jakubec zo Šlágra a FS Mirmusovci z Poviny. Všetkých občanov srdečne pozývame! V októbri prebieha mesiac úcty k starším. Pre našich starkých už teraz pripravujeme bohatý program, občerstvenie a malý darček. Pravidelne v decembri chodí Mikuláš. Najskôr sa zastaví v MŠ a potom pri obecnom úrade rozsvieti stromček a rozdá darčeky. Deti mu za to zarecitujú a zaspievajú. Keďže prídu aj rodičia, tých ponúkame horúcim punčom. Druhá májová nedeľa patrí našim mamičkám. Obec v spolupráci s kultúrnou komisiou pripravuje oslavy Dňa matiek. Deti MŠ, ZŠ a ZUŠ pripravili krásny kultúrny program, ženy napiekli vynikajúce zákusky

V septembri sa kolauovali tri novovybudované komasačné cesty, financované z eurofondov.

a mamičky boli obdarené malým darčekom – kvetom. Touto cestou chcem poďakovať ženám z kultúrnej komisie a Únie žien, ktoré na oslavy Dňa matiek, Obecné hody a Deň dôchodcov napečú prave domáce zákusky a koláče. Nemôžem opomenúť športové podujatia, ktoré organizuje športová komisia a to: Štefanský stolnotenisový turnaj in memoriam Jána Dadaja, Trojkráľový hokejový turnaj, Deň otcov a Stavanie mája v areáli MŠ a ZŠ, kde sa počas akcie predviedli naše deti krásnym kultúrnym programom. Ďakujem aj p. Slavovi Matejčíkovi, zapálenému futbalistovi, ktorý hoci žije v Galante, z vlastnej iniciatívy organizuje v našej obci už niekoľko rokov

kopanie jedenástok a futbalový turnaj In memoriam Jožka Papána. Druhý rok sa u nás konala veľmi vydarená akcia – Vianočné trhy, kde sa prezentovali svojimi výrobkami naše ženy z Únie žien, a to vďaka predsedníčke Jane Bendovej, ktorá je dušou organizácie. Organizujú aj iné akcie. Oživujú ľudové tradície, napr. chodenie po Turvoni na fašiangy. V rámci spolupráce so včelármi poriadajú úspešné Včelárske plesy a mnoho iných aktivít pre ženy, ale aj ich rodiny. Keď som spomenula včelársky ples, nemôžem nespomenúť predsedu miestnych včelárov a zároveň okresného predsedu Miloša Belana. V obci máme okresnú včelnicu, ktorá je hlavne jeho

dielom a tiež organizovanie Včelárskej nedeľe, ktorá býva prvú augustovú nedeľu a má medzinárodnú účasť. Na záver chcem ešte poďakovať našim sponzorom, bez ktorých by sa nám oveľa ťažšie usporiadali spomínané akcie. Takže, **srdečná vďaka!** Pozemkovému združeniu, Urbariátu, Poľovníkom, p. Vladimírovi Trúchlemu, p. Jánovi Beľanovi, Firme Obnovstav – p. Jakubíkovi, PD Radola, Cafe bar X – p. Vlčkovi, p. Vlaste Paršovej, p. Jozefovi Kubačíkovi.

Tiež ďakujem p. Miroslavovi Bajánkovi za obnovenie činnosti Dobrovoľného hasičského zboru. Moja úprimná vďaka patrí aj všetkým poslancom v našej obci, s ktorými spolupracujeme na rozvoji obce, stretávame sa pri riešení problémov a sú mi oporou pri akejkolvek činnosti, ktorá sa v obci vykonáva. Moje posledné ďakujem v tomto príhovore patrí všetkým občanom, ktorí sa zapájajú do prác v prospech obce. Vážení spoluobčania, v závere Vám chcem popriať krásny zvyšok leta, deťom prázdnin, veľa pohody a krásnych dní! Želám tiež príjemný zážitok z čítania nášho vypočítaného obecného časopisu!

*Margita Šplháková,
starostka obce Povina*

Deň otcov si užívajú naši ockovia v športovom duchu.

„Noviny z Poviny“, časopis občanov obce Povina. Vydáva – Obec POVINA, 023 33 Povina, IČO: 00314200, t.č.: 041/4211421, email: obecpovina@stonline.sk, www.obecpovina.sk

Predsedníčka redakčnej rady: MARGITA ŠPLHÁKOVÁ, starostka obce.

Informácie z obecného úradu: Jana Bendová a Stanislava Tomašcová. Redakčný dohľad, odborné korektúry, návrh grafiky, spracovanie materiálov zabezpečuje Vydavateľstvo „HELENA“ so sídlom v Šali, IČO: 34644237 a šéfredaktorka KYSUCKÉHO ŽURNÁLU Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, promovaná žurnalistka. Grafika: Peter Orbán – ZoxóPress.

Ročník VII, AUGUST 2017. Náklad 500 ks, plnofarebne. Nepredajné.

Časopis nájdete aj v e-podobe na webstránke obce: <http://www.obec-povina.sk/>

„Záleží mi na tom, aby sa v obci udržiaval spoločenský, ale aj športový život,“ hovorí Mgr. Alena Dudeková, poslankyňa v Povine a predsedníčka športovej komisie pri obecnom zastupiteľstve.

S obcou Povina ma spája trvalé bydlisko, ale aj rodinné vzťahy. Keď nám otec daroval pozemok, rozhodli sme sa postaviť si chalupu práve v jeho rodnej obci. A vtedy sa začal môj život na dedine. Mnohí z vás ma spoznali na základe spoločenských akcií, ktoré som robila v hornej časti obce u Belanov. Bol to môj veľký sen, mať vlastné podnikanie a pracovať pre ľudí. Tento sen som si naplnila, avšak v práci

až do večerných hodín. Turnaj je vždy veľmi napínavý, nakoľko sa mnohí neustále zlepšujú tréningami počas celého roka.

Tradičnou trojkračľovou športovou akciou je hokejbalový turnaj. Z organizačných dôvodov sme tento rok urobili turnaj florbalu, ktorý sa odohral v telocvični ZŠ, ale myslím že na nálade to vôbec neubralo, ba, naopak, už som bola oslovená, že by chceli mať turnaje

oba, aj hokejbalový aj florbalový, čomu sa ja veľmi teším, že stúpa záujem o športové akcie v obci.

V marci sme sa opäť stretli so školou i škôlkou, kedy sme si spoločne posedeli a porozprávali sa pri príležitosti ich sviatku, dňa učiteľov. Veľmi ma teší rozvíjajúca sa spolupráca medzi školou, škôlkou a obcou, a budem dbať na to, aby sa tieto vzťahy uberali správnym smerom.

V mesiaci máj sa športová komisia stará o stavenie májov. Po treťom ročníku stavenia mája v škôlke sa pridala aj škola, a za sprievodu ľudozvučného spevu našich dievčat sme postavili máj i v škole. I túto akciu si ponecháme a budeme s ňou pokračovať aj po ďalšie roky. Pre mňa veľmi silným sviatkom je deň otcov. I túto krásnu akciu sme obnovili a tento rok sme si pripomenuli už 3. ročník. Od rána nám šéfkuchári pripravujú chutný gulášik, za čo im patrí veľká vďaka. Okrem strelby zo vzduchovky sme pre deti pripravili tento rok program so záchranárskymi psíkmi z organizácie K7 zo Žiliny, ktorí nám predviedli množstvo športových aktivít, do ktorých zapojili aj detičky. Vo futbalovom zápase si zmerali sily otcovia horného konca obce proti dolnému konci, víťazný putovný pohár si tento rok odniesol dolný koniec.

Spoločnými silami nielen športovej komisie, ale aj s mamičkami, deťmi a mnohými otcami

pre ľudí som sa chcela posunúť o krok ďalej. Preto som v roku 2014 vstúpila do komunálnej politiky a odvtedy pôsobím v obci ako poslankyňa obecného zastupiteľstva a zároveň predsedníčka športovej komisie. Spoločne so športovou komisiou každoročne organizujeme niekoľko letných i zimných akcií.

Jeseň minulého roka odštartovala v spolupráci so Základnou i materskou školou akcia šantenia šarkanov, kde sme spoločne vybehli na kopec a radovali sa s lietajúcimi šarkanmi. Po ukončení boli všetci účastníci šarkaniády sladko odmenení.

Škola so škôlkou spolupracovali i pri ďalšej akcii, a to stavenie snehuliakov v areáli školy. Nielen deti zo školského klubu, ale aj z domu vytiahli detičky svojich rodičov, aby si spoločne vygúľali toho najkrajšieho snehuliaka. Pravidelnou decembrovou akciou je stolno-tenisový turnaj. Stretávame sa v telocvični ZŠ a pri športovej nálade trávime celý deň

či mužmi sme zrekonštruovali detské ihrisko pod Jednotou. Minulý rok sa nám podarilo získať na obnovu ihriska dotáciu z VÚC, zvyšok bol dofinancovaný z rozpočtu obce. Ihrisko sme otvorili rodinnou opekačkou, na ktorej sme sa poďakovali všetkým, ktorí nám pri rekonštrukcii ihriska pomáhali.

Nesmiem však zabudnúť na najväčšiu akciu, ktorá má dlhoročnú tradíciu v obci, a tou je Povinská jedenástka, pod patronátom hlavného organizátora Slávka Matejčíka. Postupne 11-tku rozširujeme o ďalšie súťaže, ako je detská 11-tka a po rozhovore so Slávkom sme sa dohodli, že pribudne i ženská 11-tka. Začiatky tejto akcie siahajú do roku 2006, kedy sa akcie zúčastnili 17 mužov, v roku 2013 bolo 86 účastníkov, čo bol rekord, následne

bolo priemerne okolo 70 mužov. Na desiatom výročí Povinskej 11-tyky vystúpila hudobná skupina Kortina, ktorá celú akciu príjemne osviežila svojou hudbou a spevom. Deti v detskej 11-tke hrajú vždy o veľmi atraktívne ceny, o čom svedčí aj každoročne sa zvyšujúci

počet prihlásených súťažiacich. Futbalová jedenástka je zaujímavá aj tým, že každý rok je víťazom niekto iný. Sobota patrí vždy DJ Braňovi Čičalovi a o občerstvenie sa vždy dokonale postará bufetárka Janka. Po tragickej udalosti nášho kamaráta Jožka sa nedelňý futbalový turnaj o pohár starostky obce premenoval na Memoriál Jožka Papána, tento rok sme si s úctou pripomenuli 4. ročník. Záleží mi na tom, aby sa v obci udržiaval spoločenský, ale aj športový život, a preto budem i naďalej pokračovať v udržiavaní tradičných akcií a postupne pridávať i ďalšie, ktoré nás spoja k tomu, aby sme si aspoň na chvíľu oddýchli od každodenných starostí, ktoré nám život prináša. Každá akcia obce je iná a vyžaduje si mnoho práce. Touto cestou by som sa chcela opäť

poďakovať všetkým, ktorí priložili ruky k dielu a pomohli nám zrealizovať všetky akcie, či to bolo stavenie májov, deň otcov, športové akcie, rekonštrukcia detského ihriska a ďalšie spomínané akcie.. Tiež veľmi oceňujem iniciatívu všetkých sponzorov, ktorí dobrovoľne prispievajú či už finančne, alebo sladkosťami

pre detičky, je radosť s vami pracovať, p. V. Paršová, p. H.Kubaščiková, p. J. Dadaj, p.S. Tomašec, Obec Povina, p. S. Trúchly, p. R. Dudek, p. P. Karas a ďalší.. Vrúcna vďaka! *pripravila: Mgr. Alena Dudeková, poslankyňa obecného zastupiteľstva v Povine*

„Hoci by sa ľudia mali snažiť pozemky spájať, oni ich naopak stále rozdrobujú,“ hovorí Vladimír Trúchly, predseda Urbariátu Povina pozemkové spoločenstvo.

Vladimír Trúchly je predsedom pozemkového spoločenstva od mája 2015. Ako spoločenstvo hospodári a ktoré plány chcú stihnúť do onca roka, nám viac priblížil v rozhovore. o Kedy a ako Urbariát Povina pozemkové spoločenstvo vzniklo?

Prvý zápis bol 26. septembra 1993, teda prakticky po revolúcii, keď sa pozemky vracali od štátnych lesov. Potom ďalší zápis prebehol 23. februára 2002, kedy bolo založené Pozemkové spoločenstvo urbariát Povina s právnou subjektivitou. Dovtedy išlo len o neprávny subjekt. Prvým predsedom bol Ján Podpleský, po ňom nasledoval Justín Damaška, ďalej Jozef Šutý, štvrtým bol Bc. Jozef Drugo a teraz som ním ja. Mojm predchodcom patrí veľká vďaka, keďže oni spoločenstvo zakladali a my v ich práci len pokračujeme a snažíme sa stále zlepšovať.

o Kto je na čele pozemkového spoločenstva?

Na čele stojí výbor, ktorý volí Valná hromada vlastníkov. Zvolený výbor si na prvom zasadnutí volí predsedu a rozdeľuje funkcie. Predsedom som teda ja, podpredsedom je Miroslav Belica a účtovníctvo má na starosti Stanislava Tomašcová. Ďalšími členmi výboru sú Bc. Jozef Drugo, urbársky lesník Štefan Medzihorský, Viera Jopekova a Michal Dadaj. Ďalej máme trojčlennú dozornú radu, ktorej predsedníčkou je Ing. Anna Pijáková a členmi sú Jolana Petreková a Ing. Štefan Vojtáš.

o Aké sú vaše úlohy?

Spolu s ostatnými členmi výboru zabezpečujeme chod pozemkového spoločenstva v súlade so zmluvou o spoločnom hospodárení. Hospodársku činnosť má na sta-

rosti náš odborný lesný hospodár Miroslav Belica. Pracujeme podľa desaťročného lesohospodárskeho plánu. Ťažíme sice len kalamitné drevo, napadnuté podkôrníkovým hmyzom, ale aj tak prekrájame plánovanú ťažbu.

Nie len členov, ale aj výbor najviac trápí situácia s kôrovcom. Tu by nám možno mal pomôcť štát alebo výskumné ústavy, keďže my jeho nadmerné šírenie nevieme nijako zastaviť. Mne osobne robí krásy na čele aj to, že jednotlivé

o Koľko má pozemkové spoločenstvo členov? Aké sú ich povinnosti?

K januáru 2017 sme mali 383 žijúcich, 40 zosnulých a 32 neznámych členov. Celková výmera pozemkov patriacich do spoločnej nehnuteľnosti je 1 993 451 m², z toho 58 550 m² patrí neznámym vlastníkom. Tó sú ľudia, po ktorých nikto nededil, a tieto pozemky spravuje Slovenský pozemkový fond. Medzi povinnosti členov samozrejme patrí, aby sa zaujímali o svoj majetok, a teda sa zúčastňovali valných hromád, na ktorých prednášame správu o činnosti, preberáme celé hospodárenie a diskutujeme o ďalšej činnosti.

o Čo členov pozemkového spoločenstva trápí?

podieľajú sa veľmi rozdrobujú. Zákonná zmluva hovorí, že by nemali vzniknúť v urbárskych spoločenstvách menšie podiely ako 5000 m². Toto sa však pri dedičských konaniach často nedodržiava.

o Akým systémom pozemkové spoločenstvo hospodári? Ako sa prerozdeľuje zisk?

Kedysi sme hospodárili podľa podielov, pričom jeden podiel mal 500 m². Na Valnom zhromaždení Pozemkového spoločenstva urbariát Povina, ktoré bolo 13. decembra 2014, sa však rozhodlo, že budeme hospodáriť podľa skutočnej výmery vlastníctva. Názočne si môžeme predstaviť, že ak jednotlivý člen má 10 podielov, vyplatil sa mu zisk za 5000 m². Jeho skutočné vlastníctvo je

napríklad 5113 m². Preto bolo schválené vyplácanie zisku podľa skutočného vlastníctva, teda podľa m² a nie podľa podielov. Takto je to spravodlivejšie, nikto sa nemôže sťažovať, že mu bolo zaplatené menej. Hospodárime na spoločnej nehnuteľnosti, ktorú predstavujú lesy, pôda a pasienky. Spoločne sa podieľame na zisku, od ktorého sa odrátajú náklady, časť sa nechá na ďalšie obdobie a zvyšok potom rozdelíme. Vypláca sa každé dva roky, keďže sme malé spoločenstvo. Za roky 2015 a 2016 sme docielili najväčšiu hodnotu podielu na zisku.

Taktiež poskytujeme aj sponzorské dary materskej škole, základnej škole, obecnému úradu, včelnici a v tomto roku sme poskytli finančný príspevok na zreštaurovanie kríža, kultúrnej pamiatky u Tatárov. Tieto sponzorské dary sa poskytujú po odsúhlasení valnou hromadou.

o Aké sú plány pozemkového spoločenstva do konca roka?

Do konca roka plánujeme zrealizovať úlohy na úseku ochrany, obnovy a výchovy lesných porastov. Konkrétnejšie ide o spracovanie najmä podkôrníkovkej kalamity a o čistenie a zalesňovanie ťažbou odkrytých plôch. Taktiež máme v pláne chrániť les pred burinou, ohryzom zveri a podkôrným hmyzom. Nebezpečenstvo vzniku požiarov minimalizujeme aj vykonávaním protipožiarnych hliadok. Do konca roka chceme tiež opraviť časť hraničných kopcov, ktoré oddeľujú lesy nášho spoločenstva od súkromných lesov a lesov patriacich do susedného katastrálneho územia. Dôležitou úlohou je aj udržiavať lesné zväznice a cesty.

pripravila: Dominika Chrastová

„Kultúra je mi blízka,“ hovorí Mária Ochodničánová, poslankyňa obecného zastupiteľstva v Povine, ktorá je aj predsedníčkou kultúrnej komisie v tejto obci.

Predsedníčkou kultúrnej komisie v Povine je Mária Ochodničánová, poslankyňa obecného zastupiteľstva. Opýtali sme sa jej tri otázky.

o Čo Vás motivovalo ísť kandidovať za poslankyňa a ako sa Vám vykonáva táto funkcia, je Povina bohatá na kultúrne a spoločenské akcie?

- Prvý impulz kandidovať som dostala z Únie žien, kde som členkou vyše 15 rokov. Ľudia ma poznali, že som ochotná pomôcť a zaujímam sa o veci verejné. Že som po zvolení dostala kultúrnu komisiu, ma potešilo, lebo je blízka mojim aktivitám. V komisii mám ešte štyri členky a úzko spolupracujeme so sociálnou komisiou a samozrejme starostkou obce. Sme všade tam, kde nás obec potrebuje v rámci

kultúry a sociálnych vecí.
o Čo bolo najdôležitejšie vo Vašom volebnom programe? Darí sa Vám ho naplňať?

- Do volieb som šla s tým, že sa budem s občanmi stretávať, počúvať ich a následne sa snažiť pomôcť, samozrejme v spolupráci s obecným úradom riešiť ich problémy, ale aj zapracovať ich nápady do programu rozvoja obce.

o Podme si vymenovať zaujímavé a pekné kultúrne akcie vo Vašej obci od septembra 2016 až do konca júla tohto roku. Nechám to na Vás, ako ste ich organizovali, s kým, kto Vám pomáhal, môžete spomenúť aj sponzorov, aká bola účasť ľudí, detí, aké boli ohlasy?

- Mnohé kultúrne akcie v obci rozbehla moja predchodkyňa

Jolanka Petreková a majú dlhoročnú tradíciu. Pokračujeme touto cestou a pri kultúrnych vystúpeniach

zapájame naše deti z MŠ a ZŠ. Veľmi pekné a bohato navštevované sú oslavy Dňa matiek, Deň dôchodcov, hodové slávnosti a v decembri Mikuláš v obci. Využívame priestory Miestneho kultúrneho strediska, ktoré je po rekonštrukcii priestrannej a vkusne zariadené s dobre vybavenou kuchyňou. V spolupráci s ÚZ akcie organizujeme, zdobíme priestory, pečieme domáce koláče a zákusky, obsluhujeme a upratujeme. Robíme to s radosťou, lebo je to pre občanov. Väčšinou sú spokojní a niekedy aj poďakujú. Oceňujú kultúrny program a hlavne ženy si radi zaspievajú, posedia a porozprávajú sa.

- R -

Školský rok v materskej škole Povina je vždy veľmi pestrý

Naša materská škola Jedľovienka sa ako jedna z prvých v okrese zapojila do pilotnej fázy inovovaného Štátneho vzdelávacieho programu. Počas celého roka sme deťom pripravovali zaujímavé podujatia a akcie, ktoré im spríjemňovali pobyt v materskej škole a zároveň im hravým spôsobom poskytovali nové informácie v súlade s plánovanými témami mesiaca.

Aby sa mohol rozvíjať prirodzený talent detí, nadviazali sme spoluprácu s ľudovou školou umenia. Každý týždeň sa konal tanečný krúžok, o ktorý bol veľký záujem. Jazykové schopnosti zasa rozvíjal krúžok:

Oboznamovanie s anglickým jazykom. Materská škola sa snaží úzko spolupracovať s rodičmi a tomu prispôsobuje i rôzne akcie. V jeseni to boli tvorivé dielne pod názvom „jesenné čarovanie“. Potešilo nás, s akým nadšením rodičia zhotovovali z prírodnín krásne výtvary, akoby sa na chvíľu vrátili do detských čias spolu so svojimi deťmi. Mnohí rodičia sa ochotne zapojili so svojimi výrobkami i do prípravy vianočných trhov, ktoré sa každý rok konajú pred materskou školou. Pekné vianočné dekorácie zhotovili

aj deti s pomocou svojich učiteliek. Vianoce sú pre ne najčarovnejším obdobím, prežívajú v nich svoje túžby a sny, pripomínajú im tajomný svet rozprávok. Už od začiatku decembra počúvali koledy, vyzdobili si stromček, tešili sa z návštevy Mikuláša i darčeka a nechýbala ani vôňa medovníkov a vianočná besiedka pre rodičov.

Súčasťou výchovy a vzdelávania materskej školy sú aktivity a podujatia zamerané na zachovanie úcty k ľudovým tradíciám.

Našou snahou je, aby deti poznávali krásy ľudovej slovesnosti, tradičné prvky

regiónu a jeho kultúrne dedičstvo. S týmto zámerom sme zorganizovali aj detský karneval. Oživilo sme v ňom staré dedinské zvyky za doprovodu ozembuchu a nechýbalo ani pochovávanie basy. V čase, keď prvé jarné lúče prebúdžali prírodu do nového života, sme s deťmi zo slamy a dreva zhotovili Morénu, obliekli ju do kroja a za spevu ľudových piesni odniesli k rieke aby nakoniec skončila vo vode. Tak sme sa rozlúčili so zimou a privítali príchod jari. Tradície našich predkov zachovávame i slávením Veľkej noci. Chlapci s našou pomocou plietli korbáče, dievčatá zdobili vajčká a všetko to vyvrcholilo šibačkou, stužkovaním korbáčov, tanečnou veselico a samozrejme boli i tradičné šišky.

Súčasťou podujatí so zameraním na ľudové tradície je stavenie májov pod záštitou poslankyne Mgr. Aleny Dudekovej. Deti sa obliekli do ľudových krojov a na dvore materskej školy predviedli svoje tanečné umenie prostredníctvom ľudových tancov a piesní. Dievčatá vyzdobili stužkami vrcholec mája za zvukov piesne „Staviame my máje“ a ten potom chlapi z obce pevne osadili do zeme. Deti boli odmenené sladkosťami. Radostná atmosféra pretrvávala ešte nejaký čas na dvore plnom detí, rodičov a pozorovateľov z obce.

Jednou z našich priorít je účasť na kultúrnych podujatiach obce. Už v októbri potešili deti svojim tanečným vystúpením našich najstarších občanov. Na jar sme zasa privítali do života novonarodené detičky. A nakoniec sa predviedli s pekným programom na oslavách dňa matiek.

Po celý rok sme organizovali vystúpenia pre rodičov, na ktorých sa deti prezentovali so svojim programom. V decembri to bola vianočná besiedka, v máji vystúpenie pre mamičky, na konci roka zasa rozlúčka s predškolákmi. Prostredníctvom týchto akcií sa rodičia presvedčili, že deti sú nebojácne, dokážu vystupovať pred obecnosťou, vedia sa naučiť a predviesť

krásne piesne, básničky, tančičky a scény, a že tí najstarší sú dostatočne pripravení na vstup do základnej školy. Rozlúčka s predškolákmi bola slávnostná a dojemná. V očiach niektorých rodičov sa objavili slzy, keď videli svojich, nedávno maličkých, stáť nastúpených v talároch a pripravených vstúpiť do novej etapy života.

Záver školského roka vyvrcholil športovou olympiádou, ktorou deti oslávili svoj sviatok. Všetky deti sa zapojili do rôznych súťaží a pohybových aktivít „samozrejme všetci boli víťazi a nechýbali ani medaily. Vyjadrenie jedného z nich, že toto bol najlepší deň zo všetkých, nepotrebuje ďalší komentár. Na druhý deň si zasa užili pekné chvíle pri opekaní. Dôležitou súčasťou výchovného pôsobenia materskej školy je podpora zdravého životného štýlu, rozvíjanie telesnej zdatnosti, využívanie športových a pohybových aktivít. K tomu smerovala ďalšia akcia – účasť na športovom dni „Zober loptu, nie drogy“ v Kysuckom Novom Meste.

prípravila: Alena Belanová,
učiteľka MŠ v Povine

Druhý ročník včelárskeho plesu v Povine sa vydaril

Prvé dva mesiace v roku tradične patria plesovej zábave. Ženy majú príležitosť predviesť sa v krásnych róbach a spolu s mužmi si pripomenúť tanečné kroky. V Povine sa aj včelári dočkali svojho plesu, a to 21. januára 2017. Základná organizácia Slovenského zväzu včelárov Kysucké Nové Mesto a Únia žien pripravili už jeho druhý ročník, z ktorého si hostia odniesli len príjemné zážitky. Ples sa konal v povinskej základnej škole. Únia sa postarala o krásnu výzdobu a občerstvenie. Nechýbala ani tombola a hudobná skupina Amorband, ktorá hrala prítomným do tanca. Keď mal Miloš Belan, predseda miestneho zväzu včelárov, spomenúť pár významných hostí, nevedel vybrať. „Každý, kto príde, je vzácný a vítaný,“ povedal a uviedol tiež, že zloženie prítomných bolo pestré. Niektorí merali cestu až z Ochodnice či dokonca Moravy. Organizátori plesu sú s výsledkom spokojní a od hostí si vypočuli len slová chvály. Zaujímavosťou sa už teraz môžu tešiť aj na tretí ročník včelárskeho plesu.

- Dominika Chrastová -

Aktuálne sa pýtame pracovníčky obecného úradu v Povine, Stanislavy Tomašcovej...

o Vieme, že v menších obciach musia pracovníčky obecných úradov zvládnuť rôzne pracovné činnosti, nakoľko si obce nemôžu dovoliť zamestnávať ďalších ľudí. Aká je Vaša pozícia?

- Spočiatku to boli administratívne práce, pošta, pokladňa, knižnica a stavebné záležitosti. Postupne pracovných úkonov pribúdalo. Prechádzali rôzne kompetencie zo štátu na obec, čo vlastne pretrváva stále a my sa s tým musíme popasovať. Pribudli sociálne veci, žiadosti na eurofondy a vysporiadavanie pozemkov. To asi zaberá najviac času. Občania takmer denne riešia pozemky. Či už v rámci reštitúcií, alebo dodatočných dedičských konaní. Mám výhodu v tom, že som vyštudovala stavebnú priemyslovku. Vyznám sa v mapách a ľahko si zapamätám čísla a tiež lokality, v ktorých sa predmetné parcely nachádzajú.

o Baví Vás Vaša práca, naplňa ?

- Mám rada počítače a všetko čo s nimi súvisí, ale rozhodne ma teší, keď pomôžem niekomu dopátrať sa napríklad k svojmu majetku. Často sa to podobá detektívnemu pátraniu. Je potrebné zistiť predkov, miesto úmrtia, niekedy je to „Amerika“ a kolotoč potvrdení, dedičov a kopec papierov. Keď sa konečne dopátrame k zdarnému koncu, je to fajn. Teším sa aj ja, že sa niekomu pomohlo.

o Pomohla Vám nejako v tomto smere nedávno skončená „komasácia“ (pozemkové úpravy)?

- Bola som členkou komisie pozemkových úprav, takže viem o čom to je. Ľuďom sa veľmi pomohlo. Často chodia za mnou,

že kde vlastne majú, myslia tým svoje pozemky. Zvláštnosť je v tom, že oni si nepamätajú svoje 2-3 pozemky, ale ja musím všetky (smeje sa). Našťastie mám dobrú pamäť. Pomáhajú mi aj porealizačné mapy a dokonca sme do obec kúpili nový program, v ktorom si každý, kto vie robiť s počítačom, svoj pozemok nájde. Máme ho aj na stránke obce. Keď treba, rada vysvetlím aj poradím.

otázky: redakcia
foto: Gabo Muška

Včelár Miloš Belan: „Človeka musí včelárstvo baviť, aby ho dokázal zachovať aj pre ďalšie generácie.“

Zlava Miloš Belan a Milan Damaška

Miloš Belan sa aktívne venuje včelárstvu už vyše dvadsať rokov a v súčasnosti je aj predsedom Základnej organizácie Slovenského zväzu včelárov Kysucké Nové Mesto. O svojej záľube, ukážkovej včelnici v Povine a včelárskych podujatiach nám porozprával v rozhovore.

o Kedy ste sa začali venovať včelárstvu?

- Včelárstvo máme v rodine, venoval sa mu starý otec a po ňom aj môj otec, s ktorým som chodil ku včelám už ako malý chlapec. Viac som sa tejto záľube začal venovať po vojne. Po svadbe som si kúpil včely, a teda už zhruba od roku 1996 až doteraz som vášnivým včelárom.

o Ako ste sa stali predsedom zväzu?

- Na schôdzi ma navrhol môj predchodca Miroslav Káčerik, ktorý je najväčším včelárom na Kysuciach. Nastúpili sme teda s Mariánom Ságom ako tajomníkom a Jano Raček bol pokladník. Teraz je na jeho mieste už pani Ďurišová. Snažíme sa včelárstvo rozvíjať, ale je to ťažké, keďže ide o záľubu najmä staršej generácie. V posledných rokoch však prejavujú záujem aj mladí, čo nás nesmierne teší.

o Aké sú ciele zväzu a povinnosti členov?

- Človeka musí včelárstvo baviť, aby ho dokázal zachovať aj pre ďalšie generácie. Naším cieľom je samozrejme udržať aj organizáciu. Moji predchodcovia ju niekam dostali, dokonca sa im ešte pred revolúciou podarilo rozbehnúť päť družobných organizácií – jednu slovenskú, tri české a jednu poľskú. Sme dobrovoľné združe-

nie, medzi naše priority patrí vzdelávanie včelárov, aby vedeli, ako sa o včely správne starať. Čo sa týka iných povinností, včelár musí byť zaregistrovaný v Centrálnom registri včelstiev v Liptovskom hrádku. Účasť v spolkoch a zväzoch je dobrovoľná. Momentálne chystáme projekt pre podnikateľov, ktorí nemajú čas venovať sa svojim včelám. My by sa im on ne starali päť rokov. Kto by mal záujem, môže mi napísať na e-mailovú adresu milosbelan@gmail.com.

o Prečo ste sa rozhodli vytvoriť ukážkovú včelnicu v Povine?

- Cítil som potrebu založiť túto včelnicu kvôli deťom, aby sme pritiahli ich záujem. Ak by sa mi spomedzi tých zhruba dvesto návštevníkov za minulý rok ozval aspoň jeden, že tu bol a naďalej včelári, bola by to pre mňa výhra. Mal som vybrané viaceré obce, kde by mohla včelnica byť. Nakoniec som zvolil Povinu, keďže je tu Milan Damaška, ktorý mi veľmi pomáha a je aj dušou tejto včelnice. Kde sa pozriem, všade vidím jeho prácu. Obdivujem aj jeho manželku Zdenku, ktorá pripravuje úžasné medové koláče a viedla aj kurzy pečenia. S výzdobou včelnice mi pomáha Ján Rajtek. Dve drevené plastiky sme financovali vďaka projektu z SPP s názvom Medveď v úli.

Prvú plastiku medveďa vytvoril on a o plastiku svätého Ambróza, ktorý je patrónom včelárov, sa postarali rezbári z Oravy. Po žiakoch výtvarného odboru v ZUŠ KNM tu zas zostali krásne pomalované kamene a sochy. Tento rok prišli mladí rezbári z Ošadnice, ktorí vytvorili hríby, tiež pekného medveďa a nádh-

ného ježka. S úpravou okolia mi pomáha aj Únia žien a v ústrety mi vychádza tiež obecný úrad, za čo patrí pani starostke Šplhákovej poďakovanie.

o Ako sa snažíte v deťoch vzbudiť záujem o včely?

- Nedávno sme zorganizovali na včelnici podujatie, na ktorom sme deťom z rôznych základných škôl a chlapcom so Strednej odbornej školy strojníckej prezentovali históriu včelárstva. Taktiež sme im ako prvým ukázali presklený úl, cez ktorý je vidieť, ako život včielok vyzerá. Naším hosťom bol Jozef Haluska, včelár z Horného Vadičova, ktorý poskytol deťom základné informácie aj ohľadom bezpečnosti pri práci so včelami. Mali sme tu tiež druhého stanovisko, kde si s pomocou Antona Masláka a Štefana Koristu mohli vyrobiť vlastné rámy. Budúci rok ich vložíme do včelstiev, a tak si tu deti svoje výtvary budú môcť nájsť. Vo včelíne som sa im venoval ja spolu s Milanom Damaškom. Ukázali sme im aj medveďa, v ktorom sú včielky osadené naživo ako v prírode. Takúto raritu už inde v strednej Európe nenájdete. Okrem návštev včelnice organizujeme aj výtvarnú a literárnu súťaž Včely očami detí. Samozrejme vedíme aj včelársky krúžok.

o Známym podujatím na Kysuciach je Včelárska nedeľa, ktorá je vždy spojená so zaujímavým programom. Ako prebiehala tento rok?

- Včelárska nedeľa je tradičné podujatie staré už hádam aj tridsať alebo štyridsať rokov. Konala sa vždy na včelnici, počas môjho predsedníctva bola v Lodne, v Ochodnici, v Krásne nad

Pavel Filo, riaditeľ jedinej školy na Slovensku, v ktorej sa vyučuje včelárstvo. Ide o Strednú odbornú školu Pod Bánošom v Banskej Bystrici. Včelárska nedeľa býva taktiež každý rok spojená so súťažou o najlepší med na Kysuciach. Hostia si môžu okrem toho pochutiť aj na haluškách, ktoré pripravujú ženy z Únie žien. Spoluprácu s nimi si nesmierne cením a aj touto cestou sa chcem poďakovať Janke Bendovej. O dobrú zábavu sa aj tento rok staral hrou na harmonike Peter Kvašňovský. Nechýbalo ani požehnanie včelárom, z ktorého

Milan Damaška s manželkou Zdenkou

chcem urobiť tradíciu.

O včelárskych podujatiach informujeme aj na stránke kysucke-novemesto.vcelari.sk a Patrikovi, ktorý ju má na starosti, patrí veľká vďaka.

o Ako hodnotíte úrodu za posledné roky?

- V našom zväze evidujeme okolo 150 členov a 1300 včelích rodín. Minulý rok bol obzvlášť ťažký, zostali sme bez medu. Tento rok je to o niečo lepšie, no výnosy tiež nebudú také, na aké sme bývali zvyknutí. Vychádza to okolo desať až pätnásť kíl na rodinu, pričom zvyčajne sme ich dosahovali aj tridsať alebo štyridsať. Je to však samozrejme záležitosť prírody. Červená malina rýchlo odkvitla, z lípy včielky nezobrali nič, čierna malina má menšiu výnosnosť a medovicu, na ktorú sme sa spoliehali, zmyl dážď.

o Ktorými včelárskymi úspechmi sa môže zväz pochváliť?

- Na celoslovenskej súťaži Mladý včelár v roku 2010 obsadil Juraj Damaška 3. miesto a darilo sa mu aj na medzinárodnom kole v Čechách. Ocenenia za najlepší medovicový med na Slovensku získali na výstave v Nitre v priebehu rokov Milan Bolo zo Snežnice, Peter Liška z Rudiny a Vladimír Papučik z Rudinskej, ktorému odborná porota udelila 1. miesto.

spracovala: Dominika Chrastová

Jana Bendová z obecného úradu v Povine radí občanom, nech si vždy prídu veci preveriť na úrad, ak majú nejaké pochyb- nosti, a nech neveria rôznym nezmyslom.

Jana Bendová na obecnom úrade v Povine pracuje 24 rokov a jej pracovnou náplňou sú dane z nehmuteľnosti, vymedzené matričné úkony, zápisnice, kultúra, obecné albumy, organizovanie a zaznamenávanie rôznych akcií a udalostí v obci.

Ako sa Vám pracuje na obecnom úrade, pretože pracovať s ľuďmi, resp. vo verejnej funkcii, nie je vôbec jednoduché, nakoľko ľudia sú rôzni, niektorí si ani slová nevyberajú, keď chcú niečo vybaviť a povedzme si otvorene, nie sú ani veľakrát vďační za pomoc a vybavenie vecí... Ako to vnímate Vy? Chceli ste robiť v takejto sfére?

Odpovedá Jana Bendová:

- Moja pôvodná profesia je učiteľka materskej školy. Tým, že som sa pohybovala v prostredí milých, nevinných detí, mala som pohľad na svet a na ľudí dosť naivný a všetko som si idealizovala. V začiatkoch na obecnom úrade som často vyvolávala úsmev na tvári, lebo som s občanmi jednala, ako s deťmi. Milo, zrozumiteľne a opakovala som a opakovala... Postupne mi ružové okuliare spadli a vypadla aj nejaká tá slička. Ale! Možno to mám v povahe a možno mi pomohlo štúdium psychológie. Keď príde

„problémový“ občan, nikdy ho neodsúdim, že je taký, alebo taký. Vždy rozmýšľam, prečo je taký. Nie každý to má ľahké, tak zatrpkné a taký je potom aj na svoje okolie. Osobne si myslím, že keby sa ľudia viac chápali, alebo sa o to aspoň snažili, bol by svet krajší. A ešte jedno chcem podotknúť. Veľmi si cením občanov, ktorí si prídu po informácie na obecný úrad. Tam ich dostanú z prvej ruky. Lebo sa často stáva, že niekto povie nejaký nezmysel, napríklad v krčme, a ono sa to šíri ďalej... A potom nastáva panika a domnienky a telefonáty a niekedy aj nadávky. Takže, ešte raz ďakujem všetkým, ktorí si prídu na úrad overiť každú pochybnosť.

o Čo sa týka Únie žien v obci, aká je toto organizácia?

- Únia žien. Moja srdcová záležitosť! V marci sme oslávili dvadsať rokov našej existencie. Máme 35 členiek, z toho 28 plne aktívnych. Vekový priemer 52 rokov, čo je najmladší v okrese.

Tie klasické schôdze, ako to bývalo kedysi, ani nemávame. Výročnú robíme v marci, z príležitosti MDŽ, a tam si zhodnotíme uplynulý rok a plánujeme ten nastávajúci. Akcie, ktoré sa nám osvedčili, sa stali tradíciou a vymýšľame nové, skúsime nové veci...

o V čom spočíva činnosť únie žien a aká je spolupráca s okresnou organizáciou?

- Podľa Stanov únie žien smerujeme naše aktivity štyrmi smermi. Zdravie, rodina, kultúra a charita. Raz mesačne sa stretávame, ako výbor v rámci okresu, kde nás koriguje okresná predsedníčka Zdenka Stuchlíková. Je veľmi kreatívna a niektoré jej myšlienky a nápady sa stali tradíciou. A tak na pôde okresu súťažíme v pečení koláčov, športujeme pri bowlingu, autobusovými zájazdmi spoznáваме krásy Slovenska, ale aj susedných krajín a tiež formou ankety vyberáme

je potrebné. Podobnú spoluprácu máme aj so včelármi, polovným združením, a keď sme prišli s myšlienkou vianočných trhov, zapojili sme aj MŠ a ZŠ. Ak je to len trochu možné, aktivizujeme aj naše rodiny. Páči sa mi myšlienka našich starých rodičov, že obec vtedy dobre funguje, keď spolu vychádzajú richtár, rektor a farár. Je dobré na to pamätať. Podarilo sa nám obnoviť ľudové tradície chodením po Turvoni. Máme vlastnoručne zhotovené masky, ktoré sú veľmi vkusné a dielom našich žienok Jolanky Petrekovej a Marišky Kubincovej. Tu veľmi oceňujeme pomoc harmonikára Jožka Damašku, bez ktorého by to nebolo ono. V rámci zdravia, každý piatok máme k dispozícii telocvičňu ZŠ a raz ročne absolvujeme turistickú vychádzku. Aby muži nefrčali, organizujeme spoločné zabiľajky a guláše v prírode, spojené so súťažami pre deti, ale aj dospelých. Príroda nám ženám dala do vienkra okrem iného, aj starostlivosť. Tak sa staráme. Formou charity zberáme šatstvo pre nadáciu Dobrý anjel, pre domovy dôchodcov a postelňú

Pracovité žienky z Únie žien Povina vyumývali okná v dome smútku a vôbec sa nebáli výšok.

Ženu roka Dolných Kysúc, kde sa stretávame s neobyčajnými príbehmi obyčajných žien. Minulý rok sa ňou stala naša nominantka p. Oľga Oriješčíková, ktorej životný príbeh najviac oslovil porotu. Dodatočne gratulujeme!

o Ak by ste chceli zhodnotiť činnosť, aktivitu žien, od septembra minulého roku dodnes, čo to bolo?

- Čo sa týka našej vlastnej činnosti, je veľmi bohatá a rôznorodá a je postavená na spolupráci. Asi najviac s obecným úradom. Nakoľko pani starostka je tiež členkou ÚŽ, vychádza nám v ústrety s prenájmom priestorov a my jej za to pomáme pri organizovaní obecných akcií, prípravou občerstvenia, alebo brigádne upratujeme a čistíme, čo

bielizeň pre nemocnice. Pomáhame sociálne slabým vždy, keď to niekto potrebuje a vieme o tom. Krásnu akciu v rámci okresu poriadame v októbri „Zo záhrady do komory“. Tu sa majú možnosť žienky vyšantíť a ukázať, čo všetko dokážu vytvoriť z jesennej úrody. Je to pastva pre oči a pôžitok pre chuťové bunky. Podobne sa realizujú pri vianočných trhoch, kde ponúkame len svoje vlastné výrobky. Tu chceme poďakovať p. Michalovi Vlčkovi z Cafe baru X za jeho šikovnosť, pohotovosť prenájom priestorov a ochotu pomôcť.

o A Vaše slová na záver...?

- Podarilo sa mi dať dokopy kolektív úžasných žien, ktoré fungujú na spoločnej vlnovej dĺžke. Každá má priestor prejavu sa, v čom je dobrá. Navzájom sa učíme, pomáhame si a čo je na ženský kolektív až neuveriteľné, máme sa radi. Vznikli nové priateľstvá a partie, ktoré sa aktivizujú aj mimo ÚŽ. Nestretávam sa s hádkami, ani s podkopávaním. Osobne som na svoje „uniožienky“ veľmi hrdá a tak si to vychutnávam. Mnoho vecí sa nám podarilo práve preto, že sme dobrý tím.

otázky: redakcia KŽ

Prvá augustová nedeľa patrí včelárom. Únia žien Povina hostila včelárov pravými domácimi haluškami.

Dobrovoľní hasiči z Poviny patria k životu v obci

V roku 1923 bol v obci Povina založený Dobrovoľný hasičský zbor (ďalej len DHZ). Zakladajúci členovia boli Štefan Dadaj, Anton Vavrek, Ignác Baliar, Ondrej Bulka, Vincent Mozoľ, Augustín Sidor, Michal Rajdík, Benjamín Januš, Peter Mazúr, Štefan Mozoľ, Vincent Lahucík, Ján Podpleský, Michal Sidor a Ján Vojtáš. Za veliteľ bol zvolený Štefan Dadaj a podveliteľa Anton Vavrek. Zbor bol vybavený vodným postrekovačom a od roku 1925 ručnou striekačkou. V neskoršom období k najaktívnejším členom zboru patrili Karol Januš, Štefan Jančiga, Jozef Kopas, Karol Rajdík, Karol Bulka, Justín Damaška, Jozef Slovák, Albin Králik, Jozef Drugo a ďalší. Počas rokov 1933 – 1950 pri DHZ Povina aktívnu činnosť vyvíjal divadelný krúžok pod vedením Viktora Kohúta, ktorý sa verejnosti 2 – 3 krát ročne predstavil svojimi divadelnými predstaveniami. Z veľkých požiarov je potrebné spomenúť požiar v roku 1941 v časti obce „Na vršku“. Pri požiaru uhorela jedna osoba. Najväčšia živelná pohroma postihla obec v roku 1965, kedy pri prietři mračien rozvodnený potok zaplavil viaceré hospodárske stavby a obytné domy. Niekoľko stavieb bolo

a aj hasičské zbory z okolia.

V roku 1949 si DHZ postavil požiarnu zbrojnicu. V roku 1953 sa zbor stal vlastníkom motorovej striekačky PS 8 a neskôr PPS 12. Zvlášť úspešné pre zbor boli roky 1955 – 1970, kedy napríklad v rokoch 1955 a 1956 získali 1. miesto v okresnej súťaži. V roku 1955 družstvo mužov a žiakov bolo účastníkom krajskej súťaže v Považskej Bystrici.

Činnosť zboru po zničení techniky a požiarnej zbrojnice živelnými udalosťami, 9 rokov stagnovala. **Zaslúhou starostky obce pani Margity Šplhákovovej zbor v roku 1997 opätovne obnovil svoju činnosť, o čo sa zvlášť zaslúžili Justín Damaška – predseda DHZ, Vladimír Gjabel – veliteľ, Jozef Drugo – tajomník a prventista, Justín Podpleský, Ján Adámek a Vladimír Vanko.** V tomto období je potrebné vyzdvihnúť úspechy mládežníckych družstiev zboru, pod vedením Jozefa Drugo predsedu DHZ. V roku 2008 pri príležitosti 85 rokov založenia zboru starostka obce Margita Šplháková slávnostne odovzdala zboru krásne vyšívanú hasičskú zástavu, ktorú v miestnom kostole, vysvätenom Korunovácií panny

Historická snímka z roku 1955

útku s vodou, ktorá sa konala na futbalovom ihrisku, kde prebiehali hody a oslava výročia prvej písomnej zmienky z roku 1438. Nechýbali ani kolotoče, strelnice, a trhovníci so svojimi stánkami. V súčasnosti ich čaká generálna oprava mašiny, príprava a výcvik na novú techniku. Pod vedením preventívára obce Emila Šefára zabezpečujú kontrolné skupiny prevenciu, t.j. pomoc občanom svojej obce dodržiavať protipožiarne opatrenia a predpisy. V roku 2015 dostali povodňový vozík, vlastnia PPS12 s príslušenstvom. K 31. máju 2017 majú 35 členov.

Na VVZ 14.1.2017 si zvolili nový výbor v nasledovnom zložení:

Predseda-Lubomír Tóth, tajomník-Jozef Drugo, strojník-Peter Varga, veliteľ Miroslav Bajánek, preventívár-Emil Šefár, referent mládeže-Dušan Drnda, revízor-Margita Šplháková.

*pripravil: Ludovít Hoch
(ospravedlňujeme sa
za zhoršenú kvalitu fotografií)*

vysvätenie zástavy

značne poškodených a jedna budova zničená. Pri požiaru a povodni zasahoval miestny DHZ

Márie, vysvätil kaplán Hrvol. Súčasťou osláv bola i súťaž hasičských družstiev v požiarom

„Poľovník sa sám rozhoduje, kedy potiahne kohútik. Musí však pritom dodržiavať pravidlá,“ hovorí Vladimír Trúchly, predseda Poľovníckej spoločnosti Kremienok.

Vladimír Trúchly začal s poľovníctvom ako osemnásťročný a dodnes patrí medzi jeho najväčšie záľuby. Momentálne je predsedom Poľovníckej spoločnosti Kremienok, o ktorej nám povedal viac v nasledujúcom rozhovore.

kedy sme spravili reorganizáciu a premenovali sa na Poľovnícku spoločnosť Kremienok. Kedysi patrilo mnoho pozemkov v Povine grófovi Čákymu a oblasť, v ktorej dal postaviť chatu, zrub a koniareň, sa volá Kremienka. Práve preto naši

na jednom poľovnom revíri, ktorý siahal od Brodna až po Krásno nad Kysucou.

Poľovalo sa na súkromných pozemkoch, na pozemkoch štátnych lesov poľovali iné organizácie. Neskôr však došlo k zmene hraníc revírov

o Kolko má Poľovnícka spoločnosť Kremienok členov?

- Aktuálne má naša poľovnícka spoločnosť 60 členov. Z toho 8 členov stálych, 37 členov a 15 dočasných členov. Riadime sa stanovami, ktoré sú vypracované v súlade s platnými zákonmi a nariadeniami a tiež domácim poriadkom. Tieto sú záväzné pre všetkých členov našej spoločnosti.

o Aké sú vaše úlohy v združení?

- Poľovnícku spoločnosť riadi nás najvyšší orgán rada, ktorú tvoria traja zástupcovia vlastníkov poľovných pozemkov z Poviny (Vladimír Trúchly, Ing. Jozef Zadžora, Ing. Elemír Šplhák), traja z Kysuckého Lieskovca (Ing. Daniel Janek, JUDr. Jozef Fruček, Ing. Pavol Šutý) a dvaja z Lodna (Milan Obrk, MUDr. Jozef Borák). Ďalšími orgánmi sú členská schôdza a výbor. Ako predseda dohliadam na chod celej spoločnosti. Nie som na to sám, druhým štatutárom je tajomník výboru Ing. Daniel Janek. Poľovný hospodár Jozef Kloska sa zaoberá plnením plánu o chove a love. Finančným hospodárom je Ing. Bronislav Hejtmánek a ďalší člen výboru JUDr. Jozef Fruček

o Kedy a ako vzniklo poľovnícke združenie v Povine?

- Založené bolo niekedy v roku 1960. Ako združenie sme fungovali až do minulého roku 2016,

predchodcovia vybrali pre vtedajšie združenie názov Kremienok a my sme ho zachovali.

Pred rokom 2016 sa podľa mojich dostupných informácií poľovalo

a vytvoril sa poľovný revír Povina, ktorý má 3908 hektárov a spadajú doň obce Povina, Kysucký Lieskovec, Lodno, malá časť Budatínskej Lehoty a Dunajova.

zodpovedá za strelctvo a kynológiu. Revizora účtov spoločnosti vykonáva Anton Maslák.

o Ako často sa organizujú poľovačky? Ako prebiehajú?

- Plán chovu a lovu na základe sčítania stavov zveri schvaľuje Obvodný lesný úrad Žilina. Sú dva druhy poľovačiek. Spoločné a individuálne. Počas individuálnej poluje každý člen samostatne na základe povolenky, ktorú mu vystaví hospodár a schváli členská schôdza podľa zásluh. Pred individuálnou poľovačkou sa musí každý poľovník zapísať do knihy návštev revíru, a to z bezpečnostných dôvodov aj z dôvodu kontroly ulovenej zveri. Ročne organizujeme zhruba sedem spoločných poľovačiek, a to väčšinou na diviačiu zver. V tomto roku 2017 sme navýšili plán odstrelu diviačej a jelenej zveri o 30%. Plánujeme tak znížiť ich vysoké stavy. Plán spoločných poľovačiek musí byť schválený Lesným úradom a informujeme o ňom aj policajný zbor, ktorý má právo chodiť nás kontrolovať. Miesto zrazu a lokalita, kde

sa bude poľovať, sú presne určené. Všetci poľovníci musia byť označení reflexnými prvkami. Na výkon práva poľovníctva musí mať každá poľovnícka spoločnosť určitý počet poľovne upotrebitelných psov, ktoré sú nám pri týchto poľovačkách nápomocné. Časť poľovníkov stojí na štandoch, obsadia tak určitú lokalitu. Ostatní spolu so psami v rojnici im nadháňajú zver. Tu je veľmi dôležité dodržiavať bezpečnostné pravidlá. Poľovníci musia navzájom o sebe vedieť a veľmi zvažovať, kedy sa rozhodnú potiahnuť kohútik. Rozostavenie strelcov na štandoch má na starosti vedúci poľovačky, ktorý je vopred určený. Na prvom mieste je bezpečnosť všetkých účastníkov poľovačky, preto je jeho úloha veľmi zodpovedná.

o Ako sa staráte o zver počas roka a v zime?

- Každý poľovník má pridelený úsek, v ktorom sú určité zariadenia ako senníky, krmelce, soliská a krmelišťa. V lete je potrebné naplniť ich objemovým senom alebo letninou. Každý poľovník musí na

prikrmovacie obdobie nachystať šesť metrákov sena. Zver taktiež potrebuje soľ, aby bola zdravšia a v kondícii. Tú zabezpečujeme centrálné, čo znamená, že kúpime napríklad dvetisíc kilogramov soli a rozdáme ju do solísk. V zime sa prikrmuje ešte jadrovým a dužinatým krmivom, akým je kukurica, ovos a repa, ktoré tiež zabezpečujeme z nášho finančného rozpočtu. Orezávajú sa ohryzové drevisy, akými sú vrbá, rakyta, osika a pod. Aby sa zver v zimnom období, ak napadne veľa snehu, ľahšie dostala k prikrmovacím zariadeniam, prešlapujú sa chodníky.

o Organizujete aj poľovnícke súťaže a plesy?

Naša poľovnícka spoločnosť žije aj kultúrnym životom. Pred poľovníckou sezónou organizujeme súťaž v strelbe z guľovej a brokovej zbrane, ktorá zároveň predstavuje povinné strelby. Ten, kto nesplní limit alebo sa nezúčastní, nemôže dostať povolenku. Strieľa sa na makety srnca, diviaka a bežiacieho diviaka. Tieto tzv. kontrolné strelby, prebie-

hajú na strelnici v Zákopci a najlepší strelec je odmenený pohárom poľovníckeho hospodára našej poľovníckej spoločnosti Kremienok. Ďalej raz za rok organizujeme posedenie s manželkami v našom poľovníckom zariadení v Povine v osade u Tatárov, na ktorom tiež prebiehajú súťaže v strelbe zo vrodčovky a luku. Súťaží sa v troch kategóriách, a to muži, ženy a deti. Mávame aj poľovnícke plesy. Zvyknú byť na striedačku v Kysuckom Lieskovi, v Lodne a v Povine. Naši členovia, hlavne tí mladší, sa zúčastňujú aj plesu, ktorý každoročne organizuje Slovenská poľovnícka komora Čadca. Zúčastňujeme sa a sme nápomocní pri organizovaní regionálnych Hubertových slávností v kaštieli v Oščadnici, kde sa zapájame do súťaže o najlepšie poľovnícky guláš. Organizujeme tiež spoločné zájazdy na celoslovenské oslavy sv. Huberta vo Svätom Antone a na rôzne výstavy trofejí ulovenej zveri.

*spracovala:
Dominika Chrastová*

Rodina Mrmusovcov z Poviny teší hudbou celú dedinu

Azda málokto obyvatel obce Povina nepozná hudobné zoskupenie súrodencov Mrmusovcov. Táto formácia funguje už približne 7 rokov pod vedením pána Františka Mrmusa, ktorý spevom pomáha a sprevádza svojho syna Erika a dcéru Júliu. Erik hrá na akordeóne, Júlia na husliach. Postupne do svojho súrodeneckého dua začínajú zapájať aj mladšiu sestričku Natálku (flauta) a o pár rokov sa možno pridá aj najmenšia Bibiánka, ktorá sa po vzore staršej sestry v septembri začne venovať hre na husliach. Na hudobnom vzdelaní svojich detí si dáva pán Mrmus obzvlášť záležať, dlhé roky navštevujú Základnú umeleckú školu v Kysuckom Novom Meste, veľkú vďaka za ich hudobný posun a osobitný prístup pociťuje voči pánu Františkovi Martincovi, pani učiteľke Petre Moravčíkovej a Alenke Ďuriakovej. Svojou láskou k hudbe, nielen k ľudovému folklóru, ale aj populárnym žánrom, sú známi v blízkom i vzdialenejšom okolí, a svojim nadšením pre interpretáciu hudby, pre jej šírenie medzi ľudí, sú skutočne nákazlivým, azda až povinným prvkom každej povinskej udalosti. Vášňu pána Františka pre hudbu, spev, tanec je rovnaká ako jeho vášň pre futbal. S úsmevom ich prirovnáva k sebe ako dva druhy umenia, v ktorých sú zmysel pre melódiu, rytmus a koordi-

novaná ladnosť pohybov esenciálnymi prvkami. Chlapčenským snom pána Mrmusa bolo hrať na klávesoch, no v tomto prípade dostal futbal pred hudbou prednosť, keďže nástroje neboli a ani dnes nie sú lacnou záležitosťou, a ani participovať v niektorom z ľudových súborov za vtedajšieho režimu nebolo poľahky možné. Po vojne si ako dvadsaťdvaročný zaobstaral svoju prvú gitaru, na ktorej sa naučil hrať sám bez akejkoľvek vedomosti o notách, účinkoval v spevokole. Amatérsky sa venuje výrobe ozembuchov a momentálne sa vo voľných chvíľach pokúša zlepšovať v hre na heligónke. Jednou z obľúbených skupín rodiny a hudobným vzorom zároveň sú populárni Kollárovci. Kvôli svojej, vtedy ešte budúcej, manželke sa pán František stal na krátky čas členom folklórneho súboru Jedľovina, kde pani Alenka tancovala. Tam niekde sa rodila ich vzájomná láska, ako aj láska k folklóru. Dnes je členkou Jedľoviny aj dcéra Julka, ktorá však netancuje ako volfakedy jej mama, ale hrá na spomínaných husliach. Pôvodne začala skupina vystupovať len v rodinnom kruhu na rôznych oslavách (pán Mrmus pochádza z desiatich detí), no ako to už býva, dobrý chýr letí ďaleko, a tak bolo len otázkou času, kedy si sympatické rodinné zoskupenie

všimnú ďalší ľudia. Tí si ich radi pozývajú na rôzne súkromné aj verejné akcie. Veľkou podporovateľkou je starostka obce Povina pani Šplháková, ale aj obecna poslankyňa pani Dudeková. Svojou veselou prítomnosťou spestrujú program uvítania detí do života, Mikulášových pobožností a ďalších akcií v dedine. Rodina a hudba sú pre Mrmusovcov tým najdôležitejším v živote, rodinná „muzička“ je momentom, v ktorom sa obe hodnoty krásne kľbia a stretávajú v zmysluplne trávených spoločných chvíľach, ktoré nie sú pozhnaním len pre nich, ale aj poslucháčov. Hudba spája, krásna hudba naplní človeka krásnymi emóciami, a to je ten hlavný impulz, dôvod a motivácia, ktorá rodinnú skupinu posúva stále dopredu. Lebo aspoň na chvíľu odvrátiť myseľ a srdce človeka od každodenných starostí, trápení a zhonu, zbadat v ľudských očiach slzy dojatia, uvoľnených nahromadených pocitov, to je skutočné umenie a zadostučinenie zároveň. A za to patrí rodine Mrmusovej a ich hudobnému zoskupeniu skutočná vďaka. Najbližšie máte možnosť naživo vidieť rodinnú hudobnú formáciu 20. augusta 2017 v Povine, pri príležitosti Hodových slávností.

pripravila: Julka Jaššová

Zo starej drevenice vznikol Cafe Bar X, ktorý baví Povinčanov už osem rokov a s obcou organizuje viacero podujatí

Každá obec potrebuje podnik, v ktorom by sa mohli mladí zabávať a starší si posediť pri pivku. Povinský Cafe Bar X vznikol už v auguste 2009. S nápadom založiť ho prišiel Marián Janík. Starú drevenicu prerobil na spomínaný bar, ktorý po dvoch rokoch zmenil majiteľa. Dodnes je ním Michal Vlček. Stretli sme sa spolu priamo v jeho podniku. Pohostinstvo je moderne vybavené, nechýba v ňom napríklad ani kalčetový stôl. Majiteľ sa snaží, aby sa aj mladí cítili v bare čo najpríjemnejšie a občas si s nimi zahrá playstation. „Zákazníci sa tu stretávajú, aby sa porozprávali, niečo si zahráli a zabavili sa. Prevláda tu rodinná atmosféra,“

opisuje fungovanie pohostinstva Michal Vlček. Organizuje taktiež turnaj v kalčete a futbalové podujatie Cafe Bar X Cup, ktorého druhý ročník bude 2. septembra. Zároveň je správcom ihriska s umelou trávou, a aj preto by bol veľmi rád, keby sa mu z tejto akcie podarilo vytvoriť tradíciu. Medzi ďalšie podujatia patrí oslava začiatku prázdnin či rozlúčka s letom. Bar si taktiež každý rok 4. augusta pripomína svoje narodeniny. Hostia sa vtedy môžu tešiť aj na guláš a živú hudbu. Do tanca im najčastejšie hrá skupina Royal, ktorá má v repertoári nielen najnovšie hity, ale aj tradičné ľudovky. Cafe Bar X organizuje akcie aj v spolupráci s obcou. V decembri pripravil Michal Vlček spoločne s Úniou žien vianočné trhy, v lete sa stará na hodoch o občerstvenie a pri niektorých podujatiach sa zhostí aj úlohy finančného sponzora. Na riadenie baru však nie je sám, pomáha mu aj priateľka Miška a na prevádzke sa vo veľkej miere podieľa otec Štefan. Ako však Michal hovorí, bez zákazníkov by sa baru nedarilo. „Preto sa im chcem aj touto cestou poďakovať,“ uzatvára náš rozhovor. O pripravovaných podujatiach sa dozvieme viac aj na facebookovej stránke Cafe Bar X.

spracovala: Dominika Chrastová

Čo nás trápi ?

Že pozemky, o ktoré sa každý tak domáhal, vyzerajú, akoby gazdu nemali. Sú nepokosené a potom ich riešia diviaky.

Čo nás teší ?

Že lepšie separujete odpad, že nemiešate komodity, že krčíte PET fľaše, že viažete vrecia a že dodržiavate poriadok na skládke. Najčistejšia je pri Mariánovi Bendovi.

Pozvánka

Obec Povina Vás srdečne pozýva na **OBEČNÉ HODOVÉ SLÁVNOSTI**, ktoré sa budú konať v priestoroch ihriska TJ.

Sobota - 19.8.2017 - 17,00 hod. Ľudová veselica

Nedeľa - 20.8.2017 - 15,30 hod. Kultúrny program : - vystúpenie detí zo ZUŠ Povina

- Šláger paráda Božanka a Martin Jakubec
- FS Mirmusovci
- Voľná zábava

Pripravené sú hodové atrakcie a občerstvovacie stánky.

Margita Špiháková
starostka obce

Spoločenská kronika obce Povina za rok 2016

Bocian nám priniesol...

Sebastián Hrubý, syn Barbory Brodňanovej a Júliusa Hrubého
Tomáš Mozoľ, syn Moniky a Tomáša
Michal Špirec, syn Denisy a Michala
Dorota Kubaščíková, dcéra Lucie a Stanislava
Sofia Purašíková, dcéra Jany a Radoslava
Adam Králik, syn Alžbety a Jaroslava
Anna Šrenkelová, dcéra Ludovíta a Anny rod. Sedláckovej
*... nech Vám dieťaťko v zdraví a láske rastie,
nech vám dáva iba šťastie ...*

Svadobné zvony zvonili...

Denisa Rajdíková a Michal Špirec
Lucia Brodňanová a Jaroslav Ďurčo
Marcel Benda a Jana Máčková z Nesluše
Pavol Cesnek a Lenka Ličková
Alžbeta Verlíková a Michal Tomašec
Monika Kyzeková a Lukáš Gabaj z Rajca
Jozef Sedláček a Eva Bošanská z Bánovciem n. Bebravou
... príbehy skutočnej lásky nemajú konca ...

Opustili nás...

Kristína Belicová	77 rokov
Jaroslav Rajdík	57 rokov
Justin Školník	48 rokov
Pavol Šupica	34 rokov
Vincent Kavčiak	84 rokov
Anna Papánová	83 rokov
Rudolf Borák	71 rokov
Emília Králiková	96 rokov
Tomáš Rábik	76 rokov
Agnesa Slováková	78 rokov
Irena Romanová	71 rokov

*... čas plynie a nevráti, čo vzal,
zostali len spomienky a v srdci žiaľ ...*

Jubilanti v roku 2017

Najstarší občania:

97 rokov: Helena Mihaldová
88 rokov: Ludovít Sova
85 rokov: Kristína Valjašková
Justína Komancová
Anna Michalenková
80 rokov: Irena Damašková
Viktor Mičuda
Milan Damaška
70 rokov: Oľga Dršmanová
Anna Mozoľová, rod. Janíková
Zita Králiková
Anna Karasová, rod. Sedlaková
Marta Kormancová
Pavína Balarová
Anastázia Zajacová

... dožiť sa radostí kvitnacieho rána, je zázrak milosti, najkrajší dar Pána ...

Aktuálne oznamy 2017

19.8. - hodová zábava
20.8. - obecné hody
4.9. - začiatok nového školského roka
6.9. - zber elektroniky
22.10. - Deň dôchodcov v MKS
28.10. - 1.11. - jesenné prázdniny
6.12. - Mikuláš deťom
10.12. - Vianočné trhy
26.12. - Stolnotenisový turnaj